

ÖĞRETMENİM

Sen bin bir çiçek bahçesinde,
Bahçıvanısın bu bahçenin.
Elinde kazma, kürek, makas yok ama
Düşüncelerin yetiştirir o bahçeyi,
Yaptığın ne sihir, ne hipnotizma, bilgi vermek sadece
Verdiğin bilgi ile,
Herkes öğrenir gerçeği,
Öyle bir gerçek ki,
O bahçe çiçeklerinin “Fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür”

İşte sen bu yolda yürüyen insan,
Sen bu yolların tükenmez yolcususun,
Bu yollar amacına ulaşmak için araç,
Seni bu yoldan döndüremez hiçbir güç,
Ölürsün, şehit olursun, yalnız kalırsın,
Kahpe kurşuna kurban gidersin ama...
Üzülme geliyor arkandan yeni nesil,

Öyle bir nesil ki;
Bilgi yüklü, iman yüklü, inanç yüklü.
Sen bile hayret edersin.
Dersin ki,
“Ben mi yetiştirdim bunları ?”
Sen yetiştirdin öğretmenim sen,
Hiç aramızdan ayrılmadın ki,
Yeniden kuracak dünyayı fikirlerin,
Senin fikirlerinden ayrılanın sonu hüsrana,
Seni dinlemeyen aciz.

Sen önder oldukça, kıymetin bilindikçe,
Başöğretmenin dediği olacak, “Yükselecek bu millet”
Susmayacak ezan, inmeyecek al bayrak,
Ve söz veriyoruz sana; Çalışacak, çalışacak, çalışacağız,
Bu bayrağı sonsuza dek taşıyacağız,
Ebediyen bilgine bağlı,
İlmine sadık kalacağız.

Not: Bu şiir 24 Kasım Öğretmenler Günü Öğretmenler Arası Şiir Yarışması Kozan 2.si seçilmiştir.

Kemal ALTINTAŞ
Özel Kozan İlköğretim Okulu
Müdürü